

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2012. gada 10. jūlijā *

Valsts atbalsts — Viļņotie iepakojuma izstrādājumi — Atbalsts papīrfabrikas celtniecībai — Valsts reģionālā atbalsta pamatnostādnes — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu — Pieņemamība — Pilnvarojuma, kuru juridiskā persona ir piešķirusi saviem advokātiem, likumība — Lēmuma pieņemšana iepriekšējās izskatīšanas stadijas noslēgumā — Tiesības celt prasību — Ieinteresēto personu procesuālās tiesības — Nopietnas grūtības, kas pamato oficiālās izmeklēšanas procedūras sāksanu — Komisijas rīcības brīvības īstenošana — EKL 87. panta 3. punkta a) apakšpunkts — EKL 88. panta 2. un 3. punkts — Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. pants — Reglamenta 44. panta 5. un 6. punkts

Lieta T-304/08

Smurfit Kappa Group plc, Dublina (Īrija), ko pārstāv *T. Ottervanger* un *E. Henny*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *B. Martenczuk* un *C. Urraca Caviedes*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Propapier PM 2 GmbH, agrāk *Propapier PM2 GmbH & Co. KG*, Eizenhitenštate [*Eisenhüttenstadt*] (Vācija), ko pārstāv *H.-J. Niemeyer* un *C. Herrmann*, advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2008. gada 2. aprīļa Lēmumu C(2008) 1107, ar kuru par saderīgu ar kopējo tirgu atzīts valsts reģionālais atbalsts, ko Vācijas iestādes plāno piešķirt *Propapier PM2* papīrfabrikas celtniecībai Eizenhitenštātē (Brandenburgas-Ziemeļaustrumu reģions) (Valsts atbalsts Nr. 582/2007 – Vācija).

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta),

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *J. Azizi* [*J. Azizi*], tiesneši *S. Frimods Nilsens* [*S. Frimodt Nielsen*] (referents) un *A. Popesku* [*A. Popescu*],

sekretārs *N. Rozners* [*N. Rosner*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 28. novembra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītājs *Smurfit Kappa Group plc* ir starptautisks uzņēmums, kura juridiskā adrese ir Īrijā. Tas īsteno savu darbību iepakojuma nozarē galvenokārt Eiropā un Latīņamerikā. Tas ražo un tirgo viļņotā iepakojuma izstrādājumus (turpmāk tekstā – “CCM izstrādājumi”), viļņotā kartona loksnes un kartonu, viļņotā kartona un kartona kastes, grafiskos kartonus un speciālos kartonus. Tas arī veic pārstrādātā papīra atkritumu reģenerāciju.
- 2 Ar 2007. gada 8. oktobra vēstuli Vācijas iestādes paziņoja Eiropas Komisijai savu nodomu piešķirt *Propapier PM2 GmbH & Co. KG* ieguldījuma dotāciju EUR 82 509 500 (t.i., EUR 72 154 700 aktualizētajā vērtībā) (turpmāk tekstā – “attiecīgais atbalsts”) papīrfabrikas un elektroenerģijas ģeneratora būvniecībai Eizenhitenštatē Brandenburgas-Ziemeļaustrumu reģionā (Vācija). Komisija reģistrēja šo paziņojumu ar numuru N 528/2007.
- 3 Papīrfabrika, kas finansēta ar attiecīgo atbalstu, ir paredzēta, lai ražotu divu veidu CCM izstrādājumus, proti, pirmkārt, plakana kartona loksnes līdz 150 g/m² un, otrkārt, rievotu kartonu, kas ražots no pārstrādātām šķiedrām. Iekārtas būvniecībai bija jānotiek no 2007. gada decembra līdz 2010. gada vidum.
- 4 2007. gada 9. novembrī prasītājs iesniedza Komisijai konfidenciālu sūdzību par attiecīgo atbalstu.
- 5 Ar 2007. gada 7. decembra vēstuli Komisija pieprasīja Vācijas Federatīvajai Republikai papildu informāciju. Vācijas iestādes uz šo informācijas pieprasījumu atbildēja ar 2008. gada 3. janvāra vēstuli.
- 6 Sanāksme starp Komisijas dienestiem un Vācijas iestādēm notika 2008. gada 25. janvārī, piedaloties personas, kas iestājusies lietā, pārstāvjiem.
- 7 2008. gada 29. janvārī Komisija reģistrēja divas oficiālas sūdzības un nosūtīja tās Vācijas Federatīvajai Republikai apsvērumu sniegšanai.
- 8 Ar 2008. gada 1. februāra vēstuli Komisija nosūtīja jaunu informācijas pieprasījumu Vācijas Federatīvajai Republikai.
- 9 Ar 2008. gada 6. un 14. februāra vēstulēm Vācijas Federatīvā Republika attiecīgi atbildēja uz sūdzībām, kas iepriekš minētas 7. punktā, kā arī uz informācijas pieprasījumiem, kas minēti iepriekš 8. punktā.
- 10 2008. gada 20. februārī Komisija saņēma trešo oficiālo sūdzību. Tā kā tā bija pamatota ar tādiem pašiem argumentiem kā divas pirmās sūdzības, tā netika paziņota dalībvalstij.
- 11 2008. gada 2. aprīlī Komisija, nesākot oficiālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā, pieņēma Lēmumu C(2008) 1107, ar kuru attiecīgais atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

- 12 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir tostarp konstatējusi, ka attiecīgais atbalsts nepārsniedza minimālās vērtības, kas paredzētas Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņu 2007.–2013. gadam 68. punktā (OV 2006, C 54, 13. lpp.), kurš ir formulēts šādi:

“Ja kopējā atbalsta summa no visiem avotiem pārsniedz 75 % no maksimālās atbalsta summas, kādu var saņemt par ieguldījumu, kura attaisnotie izdevumi ir EUR 100 miljoni, piemērojot parasto atbalsta maksimālo intensitāti, kāda saskaņā ar apstiprināto reģionālā atbalsta plānu ir spēkā attiecībā uz lieliem uzņēmumiem atbalsta piešķiršanas plānotajā dienā, un ja

- i) atbalsta potenciālajam saņēmējam pirms ieguldījuma veikšanas ir vairāk nekā 25 % no attiecīgā(-o) produkta(-u) noieta attiecīgajā(-os) tirgū(-os) vai pēc ieguldījuma veikšanas būtu vairāk nekā 25 % no noieta vai
- j) projekta radītā ražošanas jauda ir lielāka par 5 % no tirgus apjoma, kas aprēķināts, izmantojot acīmredzamā patēriņa datus par attiecīgo produktu, ja vien tā acīmredzamā patēriņa gada pieauguma rādītājs iepriekšējos piecos gados nav bijis lielāks par Eiropas Ekonomikas zonas IKP gada pieauguma vidējo rādītāju,

Komisija reģionālo ieguldījumu atbalstu apstiprinās tikai pēc detalizētas pārbaudes, uzsākot [EKL] 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, lai pārliecinātos, vai atbalsts ir nepieciešams ieguldījuma stimulēšanai un vai ieguvumi no atbalsta pasākuma ir lielāki par attiecīgajiem konkurences kropļojumiem un ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm.”

- 13 63. zemsvitras piezīmē, kas ir norādīta iepriekš minētajā punktā, ir precizēts, ka Komisija līdz šo pamatnostādņu spēkā stāšanās dienai, proti, 2007. gada 1. janvārim, sagatavos papildu norādes par kritērijiem, ko tā izmantos, novērtējot, vai atbalsts ir nepieciešams ieguldījuma stimulēšanai un vai ieguvumi no atbalsta pasākuma ir lielāki par attiecīgajiem konkurences kropļojumiem un ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- 14 Apstrīdētā lēmuma 119. un 120. apsvērumā Komisija ir noraidījusi argumentus, kas iesniegti sūdzībās, kuras tai iesniegtas sakarā ar attiecīgo atbalstu (skat. iepriekš 4., 7. un 10. punktu), norādot, ka tai saistošas pamatnostādnes, kuras, pēc tās domām, izslēdz to, ka tai ir jāsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra lietās, kurās minimālās vērtības, kuras noteiktas minēto pamatnostādņu 68. punktā, nav sasniegtas. Šajā ziņā Komisija uzskata, ka šo tirgus daļu minimālo vērtību un ražošanas jaudu palielināšanās ievērošana garantētu saistībā ar katru atbalstīto projektu, pirmkārt, ka paredzami konkurences kropļojumi nepārsniedza aprēķinātās priekšrocības, kā arī, otrkārt, ka pastāv pietiekams pienesums saistībā ar reģionālās attīstības mērķi.

Tiesvedība un lietas dalībnieku secinājumi

- 15 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēts 2008. gada 5. augustā, prasītājs cēla šo prasību.
- 16 Ar 2005. gada 5. janvārī Vispārējās tiesas kancelejā iesniegto dokumentu *Propapier PM2 GmbH & Co. KG*, tiesvedības laikā kļuvusi par *Propapier PM 2 GmbH*, lūdza atļauju iestāties lietā, lai atbalstītu Komisijas prasījumus. Ar 2009. gada 21. aprīļa rīkojumu Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētājs atļāva tai iestāties lietā.
- 17 2009. gada 14. maijā persona, kas iestājusies lietā, apstrīdēja, ka tai ir iesniegta pilnīgi lietas rakstveida materiāli. Ar tiesas sekretāra vēstuli tai tika apstiprināts, ka tā ir saņēmusi visus lietas rakstveida materiālus, un tā vairs netika apstrīdējusi šo aspektu.

- 18 Tā kā prasītājs lūdza, lai noteikti dokumenti, ar kuriem notika apmaiņa rakstveida procesa ietvaros, būtu konfidenciāli saistībā ar personu, kas iestājusies lietā, un tā kā tas ir apstrīdējis dažus no šiem lūgumiem, Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētājs ar 2010. gada 5. jūlija rīkojumu daļēji apmierināja prasītāja lūgumus. Līdz ar to personai, kas iestājusies lietā, tika nosūtīta noteikta papildu informācija un tā varēja papildināt savu iestāšanās rakstu.
- 19 Mainoties Vispārējās tiesas palātu sastāvam, sākotnēji norīkotais tiesnesis referents tika iekļauts pirmajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta. Ņemot vērā, ka viens no tiesas locekļiem nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 32. panta 3. punktu, iecēla citu tiesnesi, lai nokomplektētu palātas sastāvu.
- 20 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 21 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:
- prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 22 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 23 Saskaņā ar tiesneša referenta ziņojumu Vispārējā tiesa (pirmā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdot lietas dalībniekiem rakstveida jautājumus, uz kuriem tie atbildēja noteiktajā termiņā.
- 24 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās instances tiesas jautājumiem tika uzklauti 2011. gada 28. novembra tiesas sēdē.
- 25 Tiesas sēdē Komisija un persona, kas iestājusies lietā, atteicās apstrīdēt prasības pieņemamību saistībā ar pienākuma izpildi, kurš paredzēts Reglamenta 44. panta 5. punkta a) apakšpunktā; tas tika atzīmēts tiesas sēdes protokolā.
- 26 Tiesas sēdes beigās Vispārējā tiesa sniedza prasītājam iespēju trīs nedēļu laikā no tiesas sēdes protokola paziņošanas iesniegt jebkādus pierādījumus, kurus tas uzskatītu par nepieciešamiem, lai pierādītu, ka tā advokātiem piešķirtais pilnvarojums ir likumīgs.
- 27 Dokumenti, kurus prasītājs iesniedzis noteiktajā termiņā, tika paziņoti Komisijai un personai, kas iestājusies lietā, apsvērumu sniegšanai. 2012. gada 25. janvārī, pēc šo apsvērumu saņemšanas, Vispārējā tiesa beidza mutvārdu procesu.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

- 28 Pirmkārt, Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasības pieteikuma pieņemamību saskaņā ar kritērijiem, kas paredzēti Reglamenta 44. panta 5. punkta b) apakšpunktā. Otrkārt, Komisija arī apstrīd prasītāja interesi celt prasību pret apstrīdēto lēmumu.

Par pilnvarojuma, ko prasītājs piešķīris saviem advokātiem, likumību

- 29 Saskaņā ar Reglamenta 44. panta 5. punkta b) apakšpunktu, ja prasītājs ir privāto tiesību juridiska persona, tam savam prasības pieteikumam ir jāpievieno pierādījums, ka advokātu ir pilnvarojusi persona, kas ir tiesīga to darīt. Saskaņā ar minētās regulas 44. panta 6. punktu, ja prasības pieteikums neatbilst iepriekš noteiktajām prasībām, sekretārs nosaka pieņemamu termiņu, kurā prasītājam ir jānovērš trūkumi prasības pieteikumā vai arī jāiesniedz kāds no iepriekš minētajiem dokumentiem. Ja prasītājs noteiktajā termiņā nenovērš trūkumus prasības pieteikumā vai arī neiesniedz prasītos dokumentus, Vispārējā tiesa lemj par to, vai neatbilstība minētajiem nosacījumiem prasības pieteikumu padara formāli nepieņemamu.
- 30 No šīm tiesību normām izriet, ka Vispārējās tiesas sekretāram ir jāaicina privāto tiesību juridiskā persona novērst trūkumus savā prasības pieteikumā, ja šī persona nav izpildījusi savu pienākumu iesniegt pierādījumus par tās advokātiem piešķirtā pilnvarojuma likumību, un ka Vispārējā tiesa var atzīt prasību par nepieņemamu, ja prasītājs neizpilda šo tiesas sekretāra aicinājumu noteiktajā termiņā.
- 31 Šo prasību 2008. gada 5. augustā prasītāja vārdā cēla *T. Ottervanger* un *E. Henny*, Amsterdamas (Nīderlande) advokātu padomes advokāti. Prasītājs ir pievienojis savam prasības pieteikumam pilnvarojumu, lai minētie advokāti celtu šo prasību. Šo pilnvarojumu sagatavoja *M. O’Riordan*, rīkojoties kā grupas ģenerālsekretārs.
- 32 Piemērojot Regulas 44. panta 6. punktu, tiesas sekretārs noteica prasītājam termiņu, lai tas iesniegtu pierādījumus, ka šī pilnvarojuma autoram bija kompetence izdot šo aktu sabiedrības vārdā. Tādējādi noteiktajā termiņā prasītājs, turpinot apgalvot, ka grupas ģenerālsekretārs bija kompetents saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem sniegt pilnvarojumu advokātiem, lai tie piedalītos tiesvedībā sabiedrības vārdā, iesniedza otru pilnvarojumu, kas datēts ar 2008. gada 28. augustu un kuru sagatavojis *G. McGann*, rīkojoties kā administrators.
- 33 Tā kā persona, kas iestājusies lietā, un Komisija apstrīdējusi gan *M. O’Riordan*, gan *G. McGann* kompetenci, prasītājs pirms mutvārdu procesa slēgšanas iesniedza rezolūciju, ko 2011. gada 8. decembrī pieņēma sabiedrības valde, apstiprinot, ka *G. McGann* kā sabiedrības ģenerāldirektors un viens no tās administratoriem ir kompetents izdot otru mandātu.
- 34 Pirmkārt, persona, kas iestājusies lietā, apstrīd, ka ir iespēja novērst trūkumus tiesvedības gaitā, ja nav izpildīts Reglamenta 44. panta 5. punkta b) apakšpunktā paredzētais pienākums. Šāds apgalvojums var vienīgi tikt noraidīts, jo šādas trūkumu novēršanas iespēja ir paredzēta minētā reglamenta 44. panta 6. punktā, kurā ir paredzēts, ka tiesas sekretārs nosaka termiņu, kurā ir jānovērš trūkumi prasības pieteikumā, un ka trūkumu nenovēršanas noteiktajā termiņā gadījumā Vispārējai tiesai ir jāizvērtē, vai šis apstāklis izraisa prasības nepieņemamību (skat. iepriekš 29. punktu).
- 35 Šajā lietā, gluži kā ticis atgādināts iepriekš 32. punktā, prasītājs ir iesniedzis otro pilnvarojumu termiņā, kuru tam bija noteicis tiesas sekretārs. Tādēļ, otrkārt, ir jāizvērtē, vai otrais pilnvarojums atbilst prasībām, kas izriet no Reglamenta 44. panta 5. punkta b) apakšpunkta.

- 36 Šajā ziņā Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka statūtu, kas pievienoti prasības pieteikumam trūkumu novēršanai un par kuriem tās neapstrīd, ka runa ir par prasītāja statūtiem, 66.–68. punktā ir paredzēts, ka lēmums par piedalīšanos tiesvedībā un par pilnvarojumu tās advokātiem rīkoties sabiedrības vārdā ietilpst valdes koleģiālajā kompetencē un ka šī kompetence var tikt deleģēta vienam vai vairākiem administratoriem. Līdz ar to Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka, tā kā nav pierādīts, ka ir notikusi valdes sanāksme, kurā nolemts uzdot *T. Ottervanger* un *E. Henny* celt prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, vai ir notikusi sanāksme, kurā šāda kompetence deleģēta *G. McGann*, prasītājs nav izpildījis pienākumu, kas paredzēts Reglamenta 44. panta 5. punkta b) apakšpunktā.
- 37 Lai gan Vispārējā tiesa nevar uzskatīt par noteiktu, ja prasītājs nav iesniedzis pierādījumus par iepriekšējo sabiedrības valdes sanāksmi, kurā nolemts celt šo prasību vai kurā *G. McGann* ir piešķirtas pilnvaras lemt par šādu tiesvedību sākšanu, ka *G. McGann* bija tiesīgs izdot otro pilnvarojumu, katrā ziņā ir jākonstatē, ka valde 2011. gada 8. decembra sanāksmē apstiprināja, ka *G. McGann* kā sabiedrības ģenerāldirektoram un administratoram ir kompetence šajā ziņā (skat. iepriekš 33. punktu).
- 38 Lai gan ir taisnīga, gluži kā to norāda persona, kas iestājusies lietā, ka šis apstiprinājums ir sniegts vairāk nekā trīs gadus pēc šīs prasības celšanas un ka ir iespējams, ka sabiedrības valdes sastāvs ir mainījies kopš otrā pilnvarojuma datuma, taču nav nekādu šādu par prasītāja gribu ar tā valdes sanāksmi noteikt juridiskas saistības, lai tiktu celta šī prasība.
- 39 Līdz ar to personas, kas iestājusies lietā, un Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību, ar kuru tiek apgalvots, ka nav izpildīti pienākumi, kas izriet no Reglamenta 44. panta 5. punkta b) apakšpunkta, ir jānoraida (šajā ziņā un pēc analogijas skat. Tiesas 1989. gada 11. maija spriedumu apvienotajās lietās 193/87 un 194/87 *Maurissen* un *Union syndicale*/Revīzijas palāta, *Recueil*, 1045. lpp., 33. un 34. punkts).

Par prasītāja interesi celt prasību

- 40 Komisija, kuru atbalsta persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka prasītāju, kaut gan tas ir ieinteresētā persona, individuāli neskar apstrīdētais lēmums. Līdz ar to tas nav tiesīgs apstrīdēt apstrīdētajā lēmumā ietverto vērtējumu pamatotību saistībā ar attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu. Visi prasības pieteikumā ietvertie argumenti ir vērsti uz to, lai apstrīdētu vērtējuma pamatotību saistībā ar šo vērtējumu par attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu, nevis lai apgalvotu, ka ir pārkāptas procesuālās tiesības, kas prasītājam izriet no EKL 88. panta 2. punkta.
- 41 Turklāt Komisija norāda, ka prasītāja apgalvojums, saskaņā ar kuru administratīvās procedūras ilgums pierāda nopietnu grūtību pastāvēšanu, kuras dēļ esot bijusi jāsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā, ir pirmo reizi izvirzīts replikas stadijā un līdz ar to nav pieņemams. No tā izrietot, ka neviens no pamatiem nav pieņemams.
- 42 Vispirms ir jānorāda, ka, lai gan šīs tiesvedības laikā, konkrēti, 2009. gada 1. decembrī, stājās spēkā LESD 263. pants, jautājums par prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību ir jāatrisina, pamatojoties vienīgi uz EKL 230. panta ceturto daļu (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2010. gada 7. septembra rīkojumus lietā T-532/08 *Norilsk Nickel Harjavalta* un *Umicore*/Komisija, Krājums, II-3959. lpp., 68.–75. punkts, un lietā T-539/08 *Etimine* un *Etiproducts*/Komisija, Krājums, II-4017. lpp., 74.–81. punkts), un lietas dalībnieki to neapstrīd.
- 43 Atbilstoši EKL 230. panta ceturtajai daļai fiziska vai juridiska persona var vērsties tiesā par lēmumu, kas adresēts citai personai, tikai tad, ja šis lēmums šo personu skar tieši un individuāli.

- 44 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru personas, kas nav lēmuma adresāti, var uzskatīt par individuāli skartām tikai tad, ja šis lēmums tās ietekmē dažu tām specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura tās raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ tās individuāli izceļ analogi adresātam (skat. Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedumu lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, *Recueil*, 197. lpp., 223. lpp.; 1993. gada 19. maija spriedumu lietā C-198/91 *Cook*/Komisija, *Recueil*, I-2487. lpp., 20. punkts; 1993. gada 15. jūnija spriedumu lietā C-225/91 *Matra*/Komisija, *Recueil*, I-3203. lpp., 14. punkts; 2005. gada 13. decembra spriedumu lietā C-78/03 P Komisija/*Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, Krājums, I-10737. lpp., 33. punkts, un 2008. gada 11. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-75/05 P un C-80/05 P Vācija u.c./*Kronofrance*, Krājums, I-6619. lpp., 36. punkts).
- 45 Tā kā šī prasība attiecas uz Komisijas lēmumu valsts atbalsta jomā, jāatgādina, ka EKL 88. pantā paredzētās valsts atbalstu kontroles procedūras ietvaros ir nošķirta atbalstu iepriekšējās izskatīšanas stadija, kas paredzēta šā panta 3. punktā, kuras mērķis ir vienīgi Komisijas sākotnējo piezīmju par attiecīgā atbalsta pilnīgu vai daļēju saderīgumu noformulēšana, no vienas puses, un 88. panta 2. punktā noteiktais izmeklēšanas posms, no otras puses. Tikai saistībā ar šo pēdējo minēto izmeklēšanu, kuras mērķis ir Komisijas pilnīga informēšana par visiem lietas faktiem, Līgums noteic Komisijai pienākumu informēt ieinteresētās puses, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus (šajā ziņā skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā Vācija u.c./*Kronofrance*, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 46 No tā izriet, ka, ja, neuzsākot EKL 88. panta 2. punktā paredzēto oficiālās izmeklēšanas procedūru, Komisija ar lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz EKL 88. panta 3. punktu, atzīst, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, šo procesuālo garantiju saņēmēji tā izpildi var nodrošināt tikai tad, ja tie var apstrīdēt šo lēmumu Savienības tiesā. Ar šādu pamatojumu tā atzīst par pieņemamu EKL 88. panta 2. punkta izpratnē ieinteresētās puses celto prasību par šāda lēmuma atcelšanu, ja prasības iesniedzējs ar to vēlas aizsargāt tam no minētā noteikuma izrietošās procesuālās tiesības (skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā Vācija u.c./*Kronofrance*, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [EKL 88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 1. panta h) punktu ieinteresētās personas EKL 88. panta 2. punkta nozīmē ir tostarp visas personas, uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, proti, it īpaši attiecīgā atbalsta saņēmēja konkurējošie uzņēmumi. Saskaņā ar judikatūru, citiem vārdiem sakot, runa ir par nenoteiktu adresātu kopumu (Tiesas 2011. gada 24. maija spriedums lietā C-83/09 P Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, Krājums, I-4441. lpp., 63. punkts; šajā ziņā arī skat. 1984. gada 14. novembra spriedumu lietā 323/82 *Intermills*/Komisija, *Recueil*, 3809. lpp., 16. punkts).
- 48 Savukārt, ja prasītājs apstrīd atbalsta novērtēšanas lēmuma pamatojumu, tikai tas vien, ka to var uzskatīt par ieinteresēto pusi EKL 88. panta 2. punkta nozīmē, nav pietiekams, lai prasību atzītu par pieņemamu. Tam ir jāpierāda, ka viņam ir īpašs statuss iepriekš 44. punktā minētā sprieduma lietā *Plaumann*/Komisija nozīmē. Šāds īpašs statuss būs gadījumā, kad atbalsts, uz kuru attiecas attiecīgais lēmums, būtiski ietekmē prasītāja stāvokli tirgū (skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā Vācija u.c./*Kronofrance*, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 Saistībā ar būtiskas ietekmes uz prasītāja stāvokli attiecīgajā tirgū konstatēšanu ir jānorāda, ka ar to apstākli vien, ka kāds tiesību akts var zināmā mērā ietekmēt konkurences attiecības, kas pastāv attiecīgajā tirgū, un ka attiecīgais uzņēmums zināmā mērā konkurē ar šī tiesību akta adresātu, katrā ziņā nav pietiekami. Tādējādi uzņēmums nevar atsaukties tikai uz savu konkurenta statusu attiecībā pret atbalstu saņēmušo uzņēmumu, bet tam turklāt ir jāpierāda, ka tā faktiskā situācija to individuāli izceļ analogi adresātam (Tiesas 2007. gada 22. novembra spriedums lietā C-525/04 P Spānija/*Lenzing*, Krājums, I-9947. lpp., 32. un 33. punkts, un 2008. gada 22. decembra spriedums lietā C-487/06 P *British Aggregates*/Komisija, Krājums, I-10515. lpp., 47. un 48. punkts).

- 50 Visbeidzot saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesai prasītāja prasība, ar ko tiek apstrīdēta tikai lēmuma par atbalsta novērtējumu pamatotība, ja prasītājs nav skaidri izvirzījis pamatu šim mērķim, nav jāinterpretē kā tāda, kas patiesībā ir vērsta uz to, lai saglabātu procesuālās tiesības, kuras prasītājam izriet no EKL 88. panta 2. punkta. Šādā gadījumā pamata interpretācijas dēļ prasības priekšmets faktiski tiktu pārkvalificēts (iepriekš 47. punktā minētais spriedums lietā *Komisija/Kronoply* un *Kronotex*, 55. punkts; šajā ziņā skat. arī 2007. gada 29. novembra spriedumu lietā *C-176/06 P Stadtwerke Schwäbisch Hall u.c./Komisija*, 25. punkts).
- 51 Tomēr šādas prasības pamatu interpretēšanas pilnvaru robežas tai netraucē izvērtēt argumentus pēc būtības, ko prasītājs bija izvirzījis, lai pārbaudītu, vai tie ietver arī informāciju, kas pamatotu pamatu, ko tāpat bija izvirzījis prasītājs un kurā bija skaidri apgalvots, ka pastāv būtiski sarežģījumi, kuru dēļ esot attaisnota EKL 88. panta 2. punktā paredzētās procedūras uzsākšana (iepriekš 47. punktā minētais spriedums lietā *Komisija/Kronoply* un *Kronotex*, 56. punkts).
- 52 Ja prasītājs lūdz atcelt lēmumu necelt iebildumus, tas galvenokārt apstrīd to, ka Komisijas lēmums par attiecīgo atbalstu ticis pieņemts, šai iestādei neuzsākot oficiālo izmeklēšanas procedūru, tādējādi pārkāpjot tā procesuālās tiesības. Lai tiktu apmierināta prasītāja prasība atcelt tiesību aktu, tas var izvirzīt jebkādu pamatu, lai pierādītu, ka Komisijai, izskatot tās rīcībā esošo informāciju un pierādījumus paziņotā pasākuma iepriekšējās izskatīšanas stadijā, bija jārodas šaubām par tā saderību ar kopējo tirgu. Šādu argumentu izmantošanas dēļ tomēr nevar tikt grozīts prasības priekšmets, nedz mainīti tās pieņemamības nosacījumi. Tieši otrādi, tas, ka pastāv šaubas par šo saderību, ir tieši tas pierādījums, kas ir jāiesniedz, lai pierādītu, ka Komisijai bija jāuzsāk EKL 88. panta 2. punktā un Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktā paredzētā oficiālā izmeklēšanas procedūra (skat. Tiesas 2011. gada 27. oktobra spriedumu lietā *C-47/10 P Austrija/Scheucher-Fleisch u.c.*, Krājums, I-10707. lpp., 50. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 53 Ņemot vērā šos principus, ir jāizvērtē prasītāja procesuālā situācija.
- 54 Šajā ziņā vispirms ir jāprecizē, gluži kā tam piekrīt Komisija un persona, kas iestājusies lietā, ka prasītājs ir ieinteresētā persona EKL 88. panta 2. punkta nozīmē. Prasītājs šajā ziņā apgalvo, ko neapstrīd ne Komisija, ne persona, kas iestājusies lietā, un kas nav pretrunā lietas materiāliem, ka tas ir personas, kas iestājusies lietā, tiešais konkurents. Taču lietas dalībniekiem ir domstarpības par to, vai prasītāju individuāli skar apstrīdētais lēmums un vai šajā ziņā tas ir tiesīgs apstrīdēt apstrīdētajā lēmumā ietverto vērtējumu par attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu neatkarīgi no savu procesuālo tiesību aizsardzības.
- 55 Tā kā prasītājs ir iesniedzis pietiekamus pierādījumus par to, ka tā konkurētspējas situāciju varēja ietekmēt attiecīgais atbalsts, tam savukārt ir jāpierāda, ka tā stāvoklis tirgū tiks būtiski ietekmēts iepriekš 48. un 49. punktā minētās judikatūras nozīmē.
- 56 Pirmkārt, prasītājs izvirza savu piedalīšanos administratīvajā procedūrā, lai konfidenciāli iesniegtu sūdzību pēc attiecīgā atbalsta paziņošanas. Tomēr uzņēmuma piedalīšanās iepriekšējās izskatīšanas stadijā, kas paredzēta Regulas Nr. 659/1999 4. pantā, nevar pierādīt to, ka tādēļ vien, ka tas ir sūdzības autors, to individuāli skar apstrīdētais lēmums, kas pieņemts minētās procedūras noslēgumā (šajā ziņā skat. Tiesas 2009. gada 9. jūlija spriedumu lietā *C-319/07 3F/Komisija*, Krājums, I-5963. lpp., 94. un 95. punkts).
- 57 Otrkārt, prasītājs norāda, ka *CCM* izstrādājumu tirgus ir integrēts un ka jebkurš valsts atbalsts, kas piešķirts ražotājam, ietekmē visus tā konkurentus Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ). Tomēr no prasītāja sniegtajām norādēm konfidencialajā sūdzībā izriet, ka *CCM* izstrādājumu nozare EEZ ietvaros aptver aptuveni 130 sabiedrības. Līdz ar to ar šo argumentu tiek uzsvērts tas, ka piešķirtais atbalsts ietekmēs konkurences attiecības starp tirgus dalībniekiem, bet šis arguments nav pietiekams, lai pierādītu, ka tiktu būtiski ietekmēta prasītāja konkurētspējas situācija, kas būtiski nošķirtu to no pārējiem tirgus dalībniekiem.

- 58 Treškārt, prasītājs apgalvo, ka attiecīgais atbalsts ļaus uzcelt vislielākā CCM izstrādājumu fabriku Eiropā un ka šīs iekārtas nodošana ekspluatācijā obligāti jūtami ietekmēs cenu līmeni. Tāpat kā iepriekšējais, arī šis apgalvojums, kuru turklāt apstrīd persona, kas iestājusies lietā, katrā ziņā nav pietiekams, lai pierādītu, ka prasītāju individuāli skar apstrīdētais lēmums, jo prasītājs neizvirza nekādu savas situācijas īpatnību, kas varētu pierādīt, ka to minētās fabrikas atvēršana ietekmētu tādā mērā, kas to nošķir no personas, kura iestājusies lietā, pārējo konkurentu kopuma.
- 59 Ceturtkārt, prasītājs norāda, ka CCM izstrādājumu tirgū ir strukturāls disbalanss, kuru raksturo ražošanas jaudu pārpalikums, un ka tas pats ir spiests slēgt lielu skaitu savu iekārtu. Tomēr, gluži kā to norāda Komisija un persona, kas iestājusies lietā, iekārtu slēgšana var tikt izskaidrota ar to, ka prasītājs ir pieņēmis autonomus vadības lēmumus, tādus kā pastāvošo iekārtu pielāgošanu tehnikas progresam vai tās ražošanas aparātūras racionalizāciju, un prasītājs nav iesniedzis nevienu pierādījumu, kas liecinātu, ka tas nav slēdzis savas iekārtas sakarā ar to vecumu. Katrā ziņā un pat pieņemot, ka prasītājam ir nācies samazināt savas ražošanas jaudas sakarā ar strukturālo disbalansu starp CCM izstrādājumu piedāvājumu un pieprasījumu, šo apstākli neizraisa iekārta, saistībā ar kuru piešķirts attiecīgais atbalsts, un pats par sevi šis apstāklis nav tāds, kas nošķir prasītāju no citiem personas, kas iestājusies lietā, konkurentiem (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 18. novembra spriedumu lietā T-375/04 *Scheucher-Fleisch u.c./Komisija*, Krājums, II-4155. lpp., 59. un 60. punkts).
- 60 Piektkārt un visbeidzot, prasītāja arguments, saskaņā ar kuru tam ir sešas iekārtas 800–100 kilometru rādiusā no iekārtas, kurai sniegts attiecīgais atbalsts, un ka tādēļ tas būs personas, kas iestājusies lietā, galvenais konkurents, iesākumā šķiet, ka ir pretrunā prasītāja otrajam argumentam, saskaņā ar kuru CCM izstrādājumu tirgus ir pilnībā konkurējošs un integrēts, līdz ar to jebkurš atbalsts, kas piešķirts kādam ražotājam, obligāti ietekmēs visu tā konkurentu cenu līmeni EEZ. Katrā ziņā vienīgi tas, ka prasītājam ir sešas iekārtas atbalstītās iekārtas tuvumā un ka attiecīgais atbalsts ļauj personai, kas iestājusies lietā, palielināt savu CCM izstrādājumu ražošanas apjomu līdz vienam miljonam tonnu gadā, lai gan salīdzinājumā prasītāja sešu rūpniecību kopējā jauda gadā sasniedz aptuveni [konfidenciali]¹, neļauj secināt, ka prasītāja stāvoklis tirgū tiktu būtiski ietekmēts. Persona, kas iestājusies lietā, šajā ziņā apgalvo, ko neapstrīd prasītājs, ka prasītājs nav tās tiešākais konkurents, ka prasītājam ir atšķirīgi ģeogrāfiskie noieta tirgi un ka, pat pieņemot, ka iekārtu ģeogrāfiskā tuvumu kritērijs būtu visnozīmīgākais, citiem konkurentiem, kas nav prasītājs, pieder tuvākas iekārtas no tās, kuru paredzēts būvēt Eizenhitenstatē.
- 61 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājs nav pierādījis, ka attiecīgais atbalsts varētu ietekmēt tā stāvokli tirgū. Šajos apstākļos prasītājs kā ieinteresētā persona ir tiesīgs vienīgi lūgt procesuālo tiesību aizsardzību, kas izriet no EKL 88. panta 2. punkta, un apstrīdēt Komisijas atteikumu sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru, nevis apstrīdēt vērtējumu pamatotību, balstoties uz kuriem Komisija secināja, ka attiecīgais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu. Tādēļ, tā kā Komisija un persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka neviens no šīs prasības pamatiem nav vērsts uz to, lai aizsargātu ieinteresētās personas procesuālās tiesības, ir jāizvērtē prasītāja izvirzīto pamatu raksturs.
- 62 Saskaņā ar iepriekš 50.–52. punktā atgādināto judikatūru tas, ka prasītājam nav izdevies pierādīt, ka tā stāvokli tirgū būtiski ietekmētu attiecīgais atbalsts, nav šķērslis tam, ka tas, lai pierādītu, ka Komisijai būtu bijis jāšaubās par attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu un līdz ar to jāsāk EKL 88. panta 2. punktā paredzētā oficiālā izmeklēšanas procedūra, iesniedz argumentus par Komisijas veiktā vērtējuma pamatotību, ja tomēr vismaz viens no tā prasības pamatiem ir par to, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Komisijai ir jāuzsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra īpaši tad, ja, ņemot vērā informāciju, kas iegūta iepriekšējās izskatīšanas procedūrā, tai joprojām ir ļoti grūti novērtēt attiecīgo pasākumu. Šis pienākums tieši izriet no EKL 88. panta 3. punkta, kas ir interpretēts judikatūrā un ir apstiprināts Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punktā un 13. panta 1. punktā, ja Komisija pēc iepriekšējās pārbaudes

1 — Konfidencialie dati nav norādīti.

veikšanas konstatē, ka prettiesiskais pasākums rada šaubas par tā saderību ar kopējo tirgu (Vispārējās tiesas 2008. gada 12. februāra spriedums lietā T-289/03 *BUPA* u.c./Komisija, Krājums, II-81. lpp., 328. punkts).

- 63 Prasītājs vispirms precizē, ka tas apstrīd to, ka Komisija varēja uzskatīt, ka ir jāpieņem labvēlīgs lēmums bez oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanas. Prasītājs tostarp uzskata, ka Komisija nevarēja aizbildināties ar minimālajām vērtībām, ko tā ir noteikusi pamatnostādnes par reģionālo valsts atbalstu, lai atteiktu konkrēti izvērtēt attiecīgo pasākumu sekas. Šī seku, kuras rada strīdīgais pasākums, novērtēšana esot radījusi nepieciešamību sākot oficiālo izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā. Turklāt prasītājs norāda, ka oficiālās izmeklēšanas nesākšana tam ir kavējusi īstenot savas procesuālās tiesības.
- 64 Šajā ziņā prasības pirmais pamats ir par to, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu šajā lietā sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 2. punktu un Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punktu.
- 65 Tādējādi vismaz viens no prasības pamatiem ir tieši vērsts uz prasītāja procesuālo tiesību aizsardzību. Šajos apstākļos, pretēji tam, ko apgalvo Komisija un persona, kas iestājusies lietā, prasītāja iesniegtie argumenti, lai gan tie attiecoties uz vērtējumu pamatotību saistībā ar attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu, ir jāizvērtē vienīgi, ciktāl tie ir vērsti, lai pierādītu, ka Komisija nav novērsusi nopietnās grūtības, ar kurām tā sastapusies iepriekšējās pārbaudes posmā (skat. iepriekš 52. punktu). No tā izriet, ka Komisijas iebilde par nepieņemamību, kas vērsta pret prasību kopumā, nevar tikt apmierināta, jo prasītāja iesniegto pamatu un saistībā ar katru pamatu iesniegto argumentu pieņemamība ir jāizvērtē atsevišķi.

Par lietas būtību

- 66 Pirmais pamats ir par to, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu šajā lietā sākt oficiālās izmeklēšanas procedūru, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 2. punktu un Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punktu. Lai gan šis pamats nav formāli sadalīts divās daļās, tas aptver divus atsevišķus iebildumus. Pirmkārt, prasītājs būtībā pārmet Komisijai, ka tā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā no pamatnostādņu 68. punkta ir secinājusi, ka, tā kā tajās paredzētās minimālās vērtības nav pārsniegtas, tā var pamatoti secināt, ka attiecīgais atbalsts ir saderīgs un ka tai nav jāsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra. Otrkārt, prasītājs izvirza vairākus argumentus, kas pierāda, ka Komisija ir sastapusies ar nopietnām grūtībām, izvērtējot kritērijus, kas paredzēti pamatnostādņu 68. punktā un kas esot pamatojuši oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanu.

Par pirmā pamata pieņemamību

- 67 Komisija apstrīd pirmā pamata pieņemamību, jo tajā prasītājs ir izvirzījis argumentus, lai apstrīdētu apstrīdētajā lēmumā veikto vērtējumu pamatotību.
- 68 Tomēr ir jāatgādina, ka prasītājs kā ieinteresētā persona ir tiesīgs apgalvot, ka Komisijai esot bijusi jāsāk formālās izmeklēšanas procedūra. Šajā ziņā prasītājs arī ir tiesīgs šī pamata atbalstam iesniegt argumentus, kas pierāda, ka Komisijas rīcībā esošajai informācijai un apstākļiem būtu bijis jāizraisa šaubas par attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu (šajā ziņā skat. iepriekš 52. punktā minēto spriedumu lietā *Austrija/Scheucher-Fleisch* u.c., 50. punkts).
- 69 Tomēr ir jāatgādina, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā veiktajā vērtējumā par attiecīgā atbalsta saderīgumu ir piešķīrusi noteicošu nozīmi tam, ka pamatnostādņu 68. punktā minētās minimālās vērtības nav sasniegtas.

- 70 Līdz ar to prasītājs ir tiesīgs, lai nodrošinātu savu procesuālo tiesību aizsardzību, apstrīdēt kļūdu tiesību piemērošanā, kuru, pēc tā domām, Komisija ir pieļāvusi, secinot, ka attiecīgais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, jo pamatnostādņu 68. punktā paredzētās minimālās vērtības nav sasniegtas, kā arī apstrīdēt faktu vērtējumu, kuri ir ļāvuši Komisijai ar pārliecību secināt, ka šajā lietā nav sasniegtas minimālās vērtības.
- 71 Taču Komisija pamatoti apgalvo, ka iebildums, kas pirmo reizi iesniegts replikas stadijā un kas ir par iepriekšējās izskatīšanas stadijas ilgumu, ir jauns un nevarot tikt saistīts ar prasības pieteikumā esošo argumentāciju. Šis pēdējais iebildums līdz ar to nav pieņemams saskaņā ar Reglamenta 48. panta 2. punktu, no kura izriet, ka tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā.
- 72 No tā izriet, ka Komisijas iebilde par nepieņemamību, kas izvirzīta pret pirmo pamatu, ir jānoraida, izņemot saistībā ar iebildumu par iepriekšējās izskatīšanas stadijas ilgumu.

Par pirmā pamata pamatotību

- 73 Pirmajā pamatā prasītājs norāda, ka no EKL 88. panta 2. punkta un Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punkta izriet, ka Komisijai ir jāsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra, ja tai neizdodas novērst visas šaubas par valsts atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu EKL 88. panta 3. punktā paredzētās iepriekšējās izskatīšanas ietvaros. Prasītājs uzskata, ka apstrīdētā pasākuma saderīgums ar kopējo tirgu nebija acīmredzams un noteiktu izvērtēšanas grūtību dēļ Komisijai būtu bijusi jāsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra, jo bija nepieciešama padziļināta izvērtēšana un plašākas informācijas izpēte.
- 74 Konkrētāk, Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pirmkārt, uzskatot, ka apstākļi, kas pamatnostādņu 68. punktā paredzētās minimālās vērtības nav pārsniegtas, iestājas pret to, ka tai ir jāveic padziļināta pārbaude par attiecīgā pasākuma saderīgumu ar kopējo tirgu, un, otrkārt, tādēļ, ka Komisijai bija saistoša šī kļūdainā tiesību normas interpretācija.
- 75 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu Komisija veic plānotā valsts atbalsta pārbaudi, kuras mērķis ir ļaut tai izveidot *prima facie* viedokli par attiecīgā valsts atbalsta daļēju vai pilnīgu saderību ar kopējo tirgu. EKL 88. panta 2. punktā paredzētā oficiālā izmeklēšanas procedūra ir vērsta uz to, lai aizsargātu trešo iespējami ieinteresēto personu intereses, un tai arī jāļauj pirms lēmuma pieņemšanas, lai Komisija tiktu pilnīgi informēta par visiem lietas faktiem, tostarp saņemot trešo ieinteresēto personu un dalībvalstu apsvērumus. Lai gan Komisijas tiesības uzsākt oficiālo procedūru ir ierobežotas, tomēr tai ir zināma rīcības brīvība lietas apstākļu izpētīšanā un novērtēšanā, lai izlemtu, vai tie rada nopietnas grūtības. Atbilstoši EKL 88. panta 3. punkta mērķim un labas pārvaldības pienākumam Komisija tostarp var uzsākt sarunas ar valsti, kas paziņojusi par atbalstu, vai ar trešajām personām, lai tādējādi iepriekšējās pārbaudes procedūras gaitā pārvarētu visas grūtības, ar ko tā eventuāli sastapusies (skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 10. februāra spriedumu lietā T-388/03 *Deutsche Post* un *DHL International*/Komisija, Krājums, II-199. lpp., 87. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 76 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 88. panta 2. punktā paredzētā procedūra ir obligāta, ja Komisijai ir nopietnas grūtības noskaidrot, vai atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu (skat. iepriekš 75. punktā minēto spriedumu lietā *Deutsche Post* un *DHL International*/Komisija, 88. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 77 Līdz ar to Komisijai pašai, pamatojoties uz lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem, ir jāizlemj, vai grūtības, kas saistītas ar atbalsta saderīguma novērtēšanu, prasa šīs procedūras uzsākšanu. Šim vērtējumam ir jāatbilst trīs prasībām. (skat. iepriekš 75. punktā minēto spriedumu lietā *Deutsche Post* un *DHL International*/Komisija, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 78 Pirmkārt, atbilstoši EKL 88. pantam Komisijas tiesības pēc iepriekšējās pārbaudes procedūras pabeigšanas izlemēt, vai atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, aprobežojas ar atbalsta pasākumiem, kas nerada nopietnas grūtības, un tādējādi šis kritērijs ir izslēdzošs. Tāpēc Komisija nevar atteikties uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru, pamatojoties uz citiem apstākļiem, tādiem kā trešo personu intereses, procesuālās ekonomijas apsvērumi vai kādi citi administratīvo vai politisko ērtību apsvērumi (skat. iepriekš 75. punktā minēto spriedumu lietā *Deutsche Post* un *DHL International*/Komisija, 90. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 79 Otrkārt, ja ir nopietnas grūtības, Komisijai nav piešķirta rīcības brīvība – tai ir jāuzsāk oficiālā procedūra (skat. iepriekš 75. punktā minēto spriedumu lietā *Deutsche Post* un *DHL International*/Komisija, 91. punkts).
- 80 Treškārt, nopietnu grūtību jēdziens ir objektīvs. Šādu grūtību konstatēšana prasa izmeklēt gan apstākļus, kādos apstrīdētais pasākums ticis pieņemts, gan pasākuma saturu objektīvi, salīdzinot lēmuma pamatojumu ar Komisijas rīcībā esošo informāciju brīdī, kad tā pieņēmusi lēmumu par apstrīdētā atbalsta saderību ar kopējo tirgu. No tā izriet, ka Vispārējās tiesas pārbaude, izvērtējot, vai ir nopietnas grūtības, pārsniedz jautājumu par to, vai ir notikusi acīmredzama kļūda novērtējumā (šajā ziņā skat. iepriekš 75. punktā minēto spriedumu lietā *Deutsche Post* un *DHL International*/Komisija, 92. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 81 No judikatūras arī izriet, ka iepriekšējās pārbaudes procedūras laikā Komisijas veiktās izmeklēšanas nepietiekamais vai nepilnīgais raksturs ir norāde par nopietnu grūtību pastāvēšanu (skat. iepriekš 75. punktā minēto spriedumu lietā *Deutsche Post* un *DHL International*/Komisija, 95. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 82 Ja Komisija izvērtē valsts atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu saistībā ar atkāpi, kas paredzēta EKL 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā, tai ir jāņem vērā Kopienas intereses un tā nevar neizvērtēt šo pasākumu ietekmi uz attiecīgo tirgu vai attiecīgajiem tirgiem visā EEZ. Tādā gadījumā Komisijai ir ne tikai jāpārbauda, vai šie pasākumi var efektīvi veicināt ekonomisko attīstību attiecīgajos reģionos, bet tai arī ir jāizvērtē šī atbalsta ietekme uz tirdzniecību dalībvalstu starpā un tostarp jāizvērtē šo pasākumu sektoriālā ietekme, kādu tie var izraisīt Kopienas līmenī (Tiesas 2002. gada 19. septembra spriedums lietā C-113/00 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-7601. lpp., 67. punkts).
- 83 Piemērojot EKL 87. panta 3. punktu, Komisijai ir plaša rīcības brīvība un tās īstenošana ir saistīta ar komplikēta ekonomiskas un sociālas dabas vērtējuma veikšanu Kopienas kontekstā. Šajā ziņā saistība ar pārbaudi tiesā, kas tiek veikta attiecībā uz šīs rīcības brīvības īstenošanu, tiek pārbaudīts tikai tas, vai ir ievērotas procesuālās normas un normas par pamatojumu, kā arī tas, vai vērā ņemtie fakti ir pareizi un vai nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda faktu vērtējumā, kā arī vai nav notikusi pilnvaru ļaunprātīga izmantošana (skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā Vācija u.c./*Kronofrance*, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 84 Tomēr, pieņemot šādas rīcības normas un to pasludināšanas brīdī paziņojot, ka turpmāk šīs normas tiks piemērotas gadījumiem, ar kuriem tās saistītas, Komisija pati ierobežo minētās rīcības brīvības izmantošanas iespējas un nevar atkāpties no šīm normām, jo pretējā gadījumā tai draudētu sods par tādu vispārējo tiesību principu kā vienlīdzīgas attieksmes principa vai tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu, ja vien tā nesniedz attaisnojumu, kādēļ tā saistībā ar šiem principiem atkāpjas no savām normām (skat. 2005. gada 28. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, Krājums, I-5425. lpp., 211. punkts, un iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā Vācija u.c./*Kronofrance*, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 85 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pamatnostādņu 68. punktā ir paredzēta tirgus daļu minimālā vērtība (25 %) un saistībā ar nozarēm, kurās pieauguma likme nav pastāvīgi augstāka par vidējo bruto iekšzemes kopprodukta likmi EEZ, tādās kā viļņotā kartona nozarē, ražošanas jaudu paaugstināšanas minimālā vērtība (5 %), kuras pārsniegšanas gadījumā Komisijai ir jāsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra, kas paredzēta EKL 88. panta 2. punktā.
- 86 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir uzskatījusi, ka tā var no šīs tiesību normas secināt, ka, tā kā tā šajā lietā ir konstatējusi, ka attiecīgās minimālās vērtības nav pārsniegtas, tai ir jāuzskata, ka attiecīgais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, bez oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanas. Tādēļ ir jāizvērtē, gluži kā to apgalvo prasītājs, vai Komisija, šādi rīkojoties, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kas liedz novērst jebkuras šaubas par attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu.
- 87 Komisija, gluži kā tā turklāt ir apstiprinājusi tiesas sēdē, ir uzskatījusi, ka tai nav jāsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra šajā lietā, jo pamatnostādņu 68. punktā paredzētās minimālās vērtības nebija pārsniegtas. Šī paša iemesla dēļ Komisija arī ir uzskatījusi, ka sūdzības iesniedzēju argumenti katrā ziņā ir jānoraida.
- 88 Lai gan pamatnostādņu 68. punktā ir paredzēts Komisijas bezizņēmuma procesuālais pienākums, saskaņā ar kuru tai ir jāsāk EKL 88. panta 2. punktā paredzētā oficiālā izmeklēšanas procedūra, ja tiek pārsniegtas minimālās vērtības, un pat ja *a priori* tā uzskata, ka attiecīgais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, tomēr no 68. punkta neizriet, ka oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšana ir izslēgta, ja šīs minimālās vērtības nav pārsniegtas. Šīs tiesību normas vienīgā iedarbība ir tāda, lai Komisijai liktu sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru šo minimālo vērtību pārsniegšanas gadījumā, bet nekādā gadījumā šī tiesību norma neliedz sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru gadījumos, ja attiecīgās minimālās vērtības nav sasniegtas. Tādā gadījumā Komisija, protams, var nesākt oficiālo izmeklēšanas procedūru, bet tā nevar pamatot šo lēmumu, apgalvojot, ka procedūras nesākšana ir saistoša saskaņā ar pamatnostādņu 68. punktu.
- 89 Izsecinot attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu no pamatnostādņu 68. punktā paredzēto minimālo vērtību ievērošanas, Komisija tādējādi nav ņēmusi vērā minētā punkta apjomu.
- 90 Turklāt, gluži kā to pamatoti norāda prasītājs, Komisija, pretēji savam pienākumam, šīs kļūdas rezultātā nav pilnībā īstenojusi savu rīcības brīvību, izvērtējot attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 14. jūlija spriedumu lietā T-357/02 RENV *Freistaat Sachsen*/Komisija, Krājums, II-5415. lpp., 45. punkts).
- 91 Šajā ziņā saskaņā ar judikatūru (skat. iepriekš 82. un 83. punktu) Komisijai ir jāīsteno, izvērtējot valsts atbalsta, kas piešķirts grūtībās esošam reģionam, saderīgumu, plaša rīcības brīvība, kas tai ir saskaņā ar EKL 87. panta 3. punktu, lai noteiktu, vai paredzētās reģionālās attīstības priekšrocības ir lielākas par konkurences kropļojumiem un atbalstītā projekta ietekmi uz tirdzniecību dalībvalstu starpā.
- 92 No apstrīdētā lēmuma neizriet, ka, Komisija, lai secinātu, ka attiecīgais atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, ir patiešām veikuši šādu vērtējumu. Apstrīdētā lēmuma 119. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka tai nav padziļināti jāanalizē jautājums, vai atbalsta pasākumu priekšrocības ir lielākas par konkurences kropļojumiem, ja pamatnostādņu 68. punktā paredzētās minimālās vērtības nav pārsniegtas. Turklāt apstrīdētā lēmuma 120. apsvērumā Komisija ir uzskatījusi, ka pamatnostādņu ievērošana pati par sevi garantē atbalsta pasākumu pienesumu reģionālajai attīstībai.
- 93 Šajā ziņā nosacījumi, kas pārbaudīti, piemērojot pamatnostādnes, un kas nav 68. punktā paredzēto minimālo vērtību ievērošana saistībā ar tirgus daļām un ar ražošanas jaudu palielināšanu, attiecas vienīgi uz šādiem elementiem: pirmkārt, to, ka reģionam, kurā ir atbalstītais projekts, patiešām var piešķirt valsts atbalstu, "kas veicina ekonomikas attīstību apgabalos, kur dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kur valda liels bezdarbs" (EKL 87. panta 3. punkta a) apakšpunkts); otrkārt, atbalsta intensitātes griestu ievērošana, kas ir atkarīga no reģionālā handikapa; treškārt, visbeidzot, noteikta

skaita rīcības noteikumu ievērošana, tāda kā tā, ka saņēmējs iesniedz atbalsta pieprasījumu pirms darbu sākšanas, kā arī saņēmēja apņemšanās ekspluatēt atbalstīto iekārtu vismaz piecus gadus. Tomēr ir jākonstatē, ka šādu nosacījumu ievērošana nav pietiekama, lai pierādītu, ka visiem pasākumiem, kas tiem atbilst, būs labvēlīga ietekme uz reģionālo attīstību.

- 94 Protams, Komisijai ir jāpiešķir plaša rīcības brīvība saistībā ar lietas apstākļu izpēti un izvērtēšanu, lai noteiktu, vai valsts atbalsts var tikt atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu (skat. iepriekš 44. punktā minēto spriedumu lietā Vācija u.c./Kronofrance, 59. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr Komisija šajā lietā ir vienīgi pārbaudījusi, vai atbalstītā projekta izraisītās nelabvēlīgās sekas kā konkurences kropļojumi būšot ierobežotā līmenī, nevis vai reģionālā atbalsta priekšrocības pārsniedzot minētās nelabvēlīgās sekas, lai cik minimālas tās būtu.
- 95 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Komisija paredzēja pirms 2007. gada 1. janvāra pieņemt citas norādes, kuras būtu vērstas uz to, lai papildinātu tās, kas ietvertas pamatnostādnēs, un kurās tā norādītu kritērijus, kurus tā paredz ņemt vērā, lai izvērtētu jautājumu, vai izvērtētie atbalsti ir nepieciešami, lai stimulētu investīcijas, un vai atbalsta priekšrocības pārsniedzot konkurences kropļojumu un sekas uz tirdzniecību dalībvalstu starpā (skat. iepriekš 13. punktu).
- 96 Līdz ar to prasītājs pamatoti apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā veikti vērtējumi nevarēja paši par sevi ļaut Komisijai novērst visas šaubas par attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu, ņemot vērā atkāpi, kas paredzēta EKL 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā. Gluži kā ticis atgādināts iepriekš 91. punktā, šīs atkāpes piemērošana paredz, ka attiecīgā atbalsta priekšrocības pārsniedz tā nelabvēlīgās sekas, lai cik ierobežotās tās nebūtu (šajā ziņā skat. iepriekš 82. punktā minēto spriedumu lietā Spānija/Komisija, 67. punkts).
- 97 No iepriekš minētā izriet, ka, secinot no valsts atbalsta atbilstības attiecīgajām pamatnostādnēm un neizvērtējot atbalstītā projekta nozīmīgumu reģionālās attīstības ziņā tā saderīgumu ar kopējo tirgu un ka tai nav jāsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra, Komisija ne tikai nav ievērojusi pamatnostādņu apjomu, bet turklāt nav īstenojusi savu rīcības brīvību. Līdz ar to prasītājs pamatoti apgalvo, ka, Komisija, neņemdamā vērā kritērijus, kas tai jāievēro savā vērtējumā, nav novērsusi visas šaubas par attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu.
- 98 Līdz ar to, nepastāvot nepieciešamībai ne izvērtēt pārējo prasības argumentu pieņemamību, ne lemt par to pamatotību, ir jākonstatē, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 99 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai un personai, kas iestājusies lietā, spriedums ir nelabvēlīgs, tām jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītāja prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

- 1) **atcelt Komisijas 2008. gada 2. aprīļa Lēmumu C(2008) 1107, ar kuru par saderīgu ar kopējo tirgu atzīts valsts reģionālais atbalsts, ko Vācijas iestādes plāno piešķirt *Propapier PM2* papīrfabrikas celtniecībai Eizenhitenštātē (Brandenburgas-Ziemeļaustrumu reģions) (Valsts atbalsts Nr. 582/2007 – Vācija);**

2) Eiropas Komisija un *Propapier PM 2 GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Azizi

Frimodt Nielsen

Popescu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2012. gada 10. jūlijā.

[Paraksti]